

overensstemmelse med Natura 2000-planen. Denne bestemmelse svarer til den hidtidige § 39, stk. 2. Ministeren kan dog i medfør af bestemmelsen i § 46 a, stk. 5, bestemme, at sådanne planer skal indgå i en sammenfattende plan for et område – svarende til den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, som ophæves. Ministeren kan bestemme, at en kommunal handleplan sammen med andre handleplaner, tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning, driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende samt handleplaner for internationale naturbeskyttelsesområder, der arealmæssigt er placeret i flere kommuner eller delt mellem flere myndigheder (f.eks. marine områder eller klitfredede områder) kan indgå i en sammenfattende plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for området. Der henvises desuden til skovlovens § 16, stk. 3.

Ved fastsættelsen af fristerne i §§ 46 b og 46 c er der dels taget hensyn til, at kommunalbestyrelserne skal have en rimelig frist for at udarbejde planerne, herunder sende dem i høring, dels til at handleplanerne er iværksat i 2012, så de følger planerne på vandområdet. Derfor foreslås det, at de kommunale handleplaner i første planperiode skal udarbejdes og vedtages i løbet af 2010.

I tilfælde af uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af handleplaner for konkrete Natura 2000-områder, skal regionsrådet efter § 46 d på anmodning indkalde disse til mægling. Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse. Der henvises også til de almindelige bemærkninger om regionsrådene.

Med § 46 e får miljøministeren indsigelsesret overfor kommunale handleplaner, ligesom ministeren har det over for amtets vandplan efter den gældende lov. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffer ministeren afgørelsen.

Til nr. 46

Som en følge af, at miljøministeren selv udarbejder og offentliggør Natura 2000-planen, udgår ministerens bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af planerne. Muligheden for ministeren til at fastsætte regler for planens offentliggørelse, herunder om betaling for udlevering af dokumenter bibeholder og udvides til også at gælde for forslag til planen samt kommunale handleplaner og forslag hertil.

Ministerens bemyndigelse i stk. 2 vil f.eks. kunne benyttes til at fastsætte regler om information af særligt berørte grupper.

Den gældende § 47, stk. 2, hvorefter ministeren har mulighed for at fastsætte regler om udarbejdelse af sammenhængende Natura 2000-planer, udgår. Bestemmelsen erstattes af hjemlen i § 46 a, stk. 5, for ministeren til at fastsætte regler om de kommunale handleplaners indhold og tilvejebringelse. Se bemærkningerne til § 1, nr. 45.

Til nr. 47

Som følge af den ændrede kompetencefordeling er det ikke længere amtsrådet men kommunalbestyrelsen, der sikrer gennemførelsen af det konkrete indsatsprogram. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde handleplaner til gennemførelse af Natura 2000-planen er beskrevet i §§ 46 a-46 e, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 44. De øvrige ændringer vedrører alene myndighedernes benævnelser i den nye struktur.

Til nr. 48

Bestemmelsen ophæves på grund af den nye myndighedsstruktur.

Til nr. 49

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 51, dog på myndighedssiden tilpasset kommunalreformen.

Til nr. 50

Det af trafikministeren samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen) indebærer, at § 67 i lov om offentlige veje ophæves. Efter vejlovens § 67 er dokumenter, udskrifter og attester m.v., der udfærdiges i forbindelse med ekspropriationer efter vejloven, fritaget for stempelafgifter til det offentlige. Stempelafgiften på dokumenter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom er imidlertid afskaffet med virkning fra den 1. januar 2000, jf. lov nr. 383 af 2. juni 1999, hvorfor bestemmelsen ikke længere er relevant og foreslås ophævet. Miljømålslovens henvisning til lov om offentlige veje i § 51, stk. 3, konsekvensrettes som følge heraf.

Samtidig indsættes der en henvisning til § 58 a i lov om offentlige veje. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 233 af 21. april 1999, og det fremgår heraf, at taksationskommissionerne og overtaksationskommissionerne er uafhængige instanser, hvis medlemmer ikke er undergivet instruktioner om den enkelte